

ΑΓΩΝΑΣ

ΣΧΟΛΙΑ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος τον καιρό αυτό ασθενεί βαρύτατα. Ευχόμαστε να ξεπεράσει την περιπέτειά του και να γυρίσει υγίης. Θα ήταν, όμως, απάνθρωπο και αντιχριστιανικό αν δεν προσευχόμαστε με την ευχή της Εκκλησίας: να γυρίσει «εν ειρήνη και μετανοία».

Πολλοί κληρικοί ή λαϊκοί έχουν πλησιάσει τον συνάκτη αυτών των ομειωμάτων και προτείνουν: «Εσέις, που έχετε γνώση των πραγμάτων, γιατί δεν ζητάτε από τον κ. Χριστόδουλο να μετανοήσει; Τί να απαντήσουμε; Τα αυτονόπια;

Κάθε Χριστιανός καλείται να ζει σε δινεκά μετάνοια. Αυτό, βέβαια, λίγες ψυχές χαριοματούχες το κατορθώνουν. Για μας, τα κοινά μέλη της Εκκλησίας, που δεν φτάνουμε στα ύψη της συνεχούς μετάνοιας, θα ήταν πράγματι τραγικό αν δεν μπορούσαμε να την βιώσουμε ούτε σε περιόδους περιπετειών, ούταν βριοκόμαστε προ των εσχάτων μας. Γι' αυτό παρακαλούμε το Θεό να μας φωτίσει «τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών», δύος και αν είναι, πολύς ή λίγος, «εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσα». Αυτό αποτελεί προϋπόθεση για να έχουμε την «καλήν απολογίαν, την επί του

φοβερού βήματος του Χριστού». Ό, τι πούμε ισχύει για όλους μας, ιδίως, όμως, για όσους ασκόντες ή ασκήσαμε διοίκηση, κομική ή εκκλησιαστική, των Αρχιεπισκόπων μη εξαιρουμένων: Όταν λέμε μετάνοια, δεν εννοούμε μια συναισθηματική φόρμωση που εκδηλώνεται με δάκρυα μπροστά στον κόσμο και διεγέρει αισθήματα συμπάθειας και οίκτου.

Μετάνοια οημάνει ριζική ανακαίνιση του εσωτερικού μας κόσμου και αλλαγή στις εξωτερικές μας δράσεις και ενέργειες.

Πιο συγκεκριμένα, μετάνοια σημαίνει:

Α. Έμπρακτη αναθεώρηση όλων των αμαρτωλών πράξεων, που τυχόν διαπράξαμε σε βάθος χρόνου και οκανδάλισαν το περιβάλλον μας, την κοινωνία και την Εκκλησία. Αίτον συγγνώμης για κάθε μια απ' αυτές.

Β. Επανόρθωση κάθε αδικίας, που ως κύριοι δράστες ή ηθικοί αυτούργοι, μέχρι τώρα, πράξαμε κατά των αδελφών μας. Και αν αυτό είναι ανέφικτο, αναγνώριση δημόσια του συγκεκριμένου οφάλματός μας και αίτηση συγγνώμης και του ελέους του Θεού.

Γ. Απάρνηση κάθε αμαρτωλού περιβάλλοντος στο οποίο βρε-

θήκαμε ή εμείς δημιουργήσαμε. Απόρριψη και αποκοπή από κάθε πρόσωπο, που αυτό το περιβάλλον εξέθρεψε. Και αν είναι στο χέρι μας, αποπομπή του.

Δ. Εκούσια αποκάλυψη της πραγματικής μας ταυτότητας. Όχι άλλο να είμαστε και άλλη εικόνα να πασχίζουμε να δείχνουμε προς τα έχω με επικοινωνιακά τρίκα.

Ε. Αν έχουμε συγκεντρώσει υπερβολικό πλούτο, με όχι πάντα θεμιτά μέσα, να τον διαθέσουμε όσο βριοκόμαστε εν πολλά στους αναβοτάθυντες.

ΣΤ. Αν έχουμε καταλάβει θέσεις πατώντας επί πιωμάτων, αν αποδειχτικάμε ανάξιοι στο χειρισμό υποθέσεων της αρμοδιότητάς μας, αν καταπατήσαμε θείους και ανθρώπινους νόμους, αν διακυβεύσαμε ιερά θέσεις για τη δική μας προβολή και αναβάθμιση στο διεθνή χώρο, να αποσυρθούμε, παραδίδοντας τα όποια καθήκοντας της θέσεως, την οποία κατέχουμε, σε χέρια πιο άξια. Ουδείς αναντικατάστατος!...

("ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ", του Μητροπολίτου Αποκίνης και Μεγαρίδος κ. ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ, τεύχος 214, 1η Οκτωβρίου 2007)

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Ό λοι οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας και επαρχίας να είμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμου αγώνα μας για μια Εκκλησία αγία και άμωμη κατά την ημέρα της Εθνικής μας εορτής (Κυριακή 28 Οκτωβρίου 2007) στις 10:15 με 10:30 το πρωί (μετά τη Θ. Λειτουργία), στον Ι.Ν. Αγίου Αχιλλίου (πλατεία Μητέρας).

Να τιμήσουμε τους πατέρες και αδελφούς μας που έδωσαν τη ζωή τους, κατ' αυτή την περίοδο του ιστορικού ΟΧΙ του 1940, ώστε να ζούμε ελεύθεροι και εθνικά υπερήφανοι.

Να στείλουμε, όπως πάντα, μήνυμα στις εκκλησιαστικές και πολιτικές αρχές ότι η

σιωπηλή παρουσία μας σημαίνει διαμαρτυρία τόσο για τα τεκταινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας, όσο και για την αδιαφορία και απάθεια των αρμοδίων στο χρονίζον τοπικό εκκλησιαστικό πρόβλημα.

Επειδή ορισμένοι επώνυμοι, υψηλά ιστάμενοι, σκόπιμα και εν γνώσει τους ότι βρίσκονται εν αδίκω, επιχειρούν να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα των συγκεντρώσεων μας προσπαθώντας με εκβιασμούς και απειλές να τις καταργήσουν, τους υπενθυμίζουμε το ΣΥΝΤΑΓΜΑ της ΕΛΛΑΣΑΣ που κατοχυρώνει τόσο το δικαίωμα της συνάθροισης όσο και αυτό της ελευθερίας

ΡΩΤΑΜΕ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ:

Η Μητρόπολη μπορεί να μας πληροφορήσει, σε ποιό σημείο βρίσκεται η υπόθεση με τα οικονομικά Ιερού Ναού του Τυρνάβου; Άραγε, τελικά θα βρεθεί κανείς να λογοδοτήσει;

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Διαβάσαμε στην «ΕΝΟΠΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΗ» των Πατρών, μηνός Αυγούστου 2007, το σχόλιο που ακολουθεί, πραγματικά θαυμάσιο, επίκαιρο, αλλά και διαχρονικό, που αναφέρεται στο γνωστό «Εκκλησιαστικό πρόβλημα», σε συνδυασμό με την παρούσα κατάσταση της υγείας του Αρχιεπισκόπου. Η «Ενοριακή κίνηση», το μικρό αυτό διμηνιαίο περιοδικό, τάχθηκε από την πρώτη στιγμή υπέρ της νομοκανονικής λύσης του προβλήματος των «αδίκως σφαγιασθέντων» δώδεκα (12) άξιων Αρχιερέων, το 1974, στιγματίζοντας θαρραλέα και με παρρησία την εκκλησιαστική εκτροπή με την βίαιη εκθρόνισή τους, δεν έπαισε δε μέχρι σήμερα να ελέγχει τη διοίκηση της Εκκλησίας και να ζητάει την αποκατάσταση της κανονικής τάξης στους κόλπους της.

Επομένων αξίζει κάθε έπαινος για το υπ' όψιν σχόλιο αλλά και ευχαριστία εκ μέρους μας, γιατί αποτελεί για μας μια ένθερμη συμπαράσταση στον τίμιο αγώνα μας, δεδομένου ότι μεταξύ των τότε «αδίκως σφαγιασθέντων» Αρχιερέων ήταν και ο μακαριστός Μητροπολίτης μας ΘΕΟΛΟΓΟΣ.

ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ "ΕΝΟΠΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΗΣ"

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ μας η υγεία έγινε αντικείμενο συζητήσεως όλων των πιστών και εκυριάρχησεν εις το θρησκευτικό και κοσμικό τύπο. Πιστεύουμε ότι δεν υπήρξε πιστός που να μην ευχήθηκε για την υγεία Του, διότι και αυτός ο πολύπαθος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Απτικής και Μεγαρίδος κ.κ. Νικόδημος, που τόσα έπαθε και από τον Αρχιεπίσκοπόν μας, παρεκάλεσε τους αναγνώστες της «Ελεύθερης Πληροφόρησης», να ευχηθούν για την αποκατάσταση της υγείας του Αρχιεπισκόπου μας! Εύγε Του.

Και η "Ε.Κ." εύχεται και παρακαλεί τους αναγνώστες της να εύχωνται για την υγεία του Αρχιεπισκόπου μας, προς δόξαν Θεού. Αυτή είναι η ανθρώπινη πλευρά.

Το γεγονός όμως ότι ο Θεός Τον «επισκέφθη δια μάστιγος» και μάλιστα μεγάλης, ως «κεραυνός εν αιθρίᾳ» δεν είναι καθόλου τυχαίο. Είναι μέσα στο σχέδιο της Θείας Πρόνοιας. Ως γνωστόν δια τον Θεόν, όχι μόνον η εξελίξις της υγείας μας είναι προκαθορισμένη, αλλά και οι «τρίχες της κεφαλής μας ηριθμημέναι εἰσὶ».

Εξ αλλού είναι πίστις της Εκκλησίας ότι ο Θεός χρησιμοποιεί «τα άριστα μέσα, δια να επιτύχῃ τους αρίστους σκοπούς», χωρίς βεβαίως ποτέ να είναι αιτία της εξελίξεως των πραγμάτων της ζωής μας και να μας αφαιρή τις ελεύθερες επιλογές μας, δηλαδή το «αυτεξούσιον» του προσώπου μας.

Κρίνοντας ανθρώπινα, πιστεύουμε ότι έστω και εάν εξελιχθή η ασθενεία Του, κατά τον πιο αισιόδοξο τρόπο, πράγμα που ευχόμεθα θερμώμας, σίγουρα «εκολόβω χρόνον της ζωής» Του και πιστεύουμε ότι θα θελήση να τον ζήση, εν εντονωτέρᾳ «μετανοία».

Η στάσις που επήρησεν έναντι των «δώδεκα» «σφαγιασθέντων» αδίκως Αρχιερέων, «ελαφρά τη καρδία» από το 1974 έως το 1977, δεν ήτοντας έδειξε την προστοτή του Θεού και η μετάνοια που έδειξε, κατόπιν απειλήθη διπλωματική και όχι «Πατερική», κατά την έκφραση ενός σεβασμού γέροντος Μητροπολίτου.

Επέτυχε να γίνη Αρχιεπίσκοπος, όμως απογοήτευσε τους αγωνιζόμενους πιστούς. Ευχόμεθα όταν έλθη πίσω στην Ελλάδα, να πάρη την ηρωική απόφαση να υπάγει εις τον τάφο του προκατόχου Του, Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Δημητριάδος (Βόλου) κυρού Ηλία, τον οποίον «εσφαγίασεν» με το ξίφος του δικτάτορα Ιωαννίδη και με την «ευλογίαν» του Αρχιεπισκόπου κυρού Σεραφείμ της λεγομένης «πρεσβυτέρας» Ιεραρχίας, να κάνη ένα τρισάγιον κα ν ζητήση συγγνώμην και εν συνεχεία αμέσως να θέση ουσιαστικά τις βάσεις δια την κάθαρσην της Ελλαδικής Εκκλησίας, την οποίαν με μεγαλοστομία υπεσχέθη και κατά κοινή διαπίστωσιν,